

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 26712

гр. София, 11.12.2024 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 68 състав,
в закрито заседание на 11.12.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Вяра Русева

като разгледа дело номер **10920** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

В жалбата на Е. Д. М. въз основа на която е образувано производството по делото е обективизирано искане да му се предостави правна помощ по ЗПП, под формата на процесуално представителство.

Съгласно чл. 23, ал 2 от ЗПП, правна помощ се предоставя на посочените лица, в това число и страни по административни дела, когато същите нямат средства за заплащане на адвокат, желаят да имат такъв и интересите на правосъдието налагат това, като преценката е предоставена на съда. Тоест, при наличието на посочените три кумулативни предпоставки следва да се предостави правна помощ, като липсата на една от тях е основание за отхвърляне молбата за предоставяне правна помощ.

Обстоятелствата, подлежащи на преценка при постъпила молба за предоставяне на правна помощ са лицето да е в невъзможност да си осигури адвокатска защита поради липса на средства за заплащане на хонорар на адвоката и интересите на правосъдието да изискват това, което следва от разпоредбата на чл. 23, ал. 2 ЗПрП, както и предоставянето на правна помощ по чл. 21, т. 1, т. 2 и т. 3 от ЗПрП да е оправдано от гледна точка на ползата, която тя би донесла на лицето, кандидатстващо за такава- чл. 24, ал. 1, т. 1 от ЗПрП. Само наличието на тези кумулативно предвидени законови предпоставки са условие за уважаване на искането.

В случая не е налице третата кумулативна предпоставка на посочената разпоредба, а именно – интересите на правосъдието да изискват предоставяне на правна помощ по чл. 21, т. 2 от ЗПП - за процесуално представителство. Съдът по арг от чл. 168, ал.1 АПК вр с чл. 146 АПК не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146. Касае се за административен процес, в който съгласно чл. 9 от АПК е приложим принципа на служебното начало,

поради което задължение на съда е да указва на страните, че за някои обстоятелства от значение за решаване на делото те не сочат доказателства, /чл. 9 ал.3 АПК/, да осъществява процесуално съдействие на страните за законосъобразно и справедливо решаване на въпроса - предмет на производството /чл. 9 ал.4 АПК/.

По арг. от чл. 24 т.1 и т.2 ЗПП в случая няма основание за предоставянето на правна помощ, изхождайки от правния спор по делото, развитите съображения от страна на жалбоподателя в подадената жалба, както и демонстрираната от него правна култура и познания. Налице са отрицателните предпоставки по чл. 24 т.1 и т.2 от ЗПП за предоставяне правна помощ.

Като се направи необходимото разграничение със случаите на задължително участие на защитник, следва да се посочи, че интересите на правосъдието изискват участие на защитник - адвокат, в случаите когато предмета на спора и свързаните с него процесуални действия, са от естество което може да затрудни защитата на страната или правилното разглеждане на делото. Настоящият случай не е такъв. В случая характерът на съдебноадминистративното производство е такова, че по закон то не предвижда задължителна адвокатска защита и интересите на правосъдието не налагат предоставянето на процесуален представител.

Водим от горното, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на Е. Д. М. да му се предостави правна помощ по ЗПП, под формата на процесуално представителство.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховния административен съд в 7-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: